

Juan de la Rubia, orgue

Estiu al Palau
Dijous, 27 d'agost de 2020 – 21 h
Sala de Concerts

Juan de la Rubia, orgue

Programa

Johann Sebastian Bach (1685-1750)

Preludi i fuga en Sol major, BWV 550

An Wasserflüssen Babylon, BWV 653b

De *L'art de la fuga*

Contrapunctus IX

Contrapunctus XI

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Fantasia en Mi bemoll major

Eugène Gigout (1844-1925)

“Scherzo”, núm. VIII de *Dix pièces pour orgue*

Louis Vierne (1870-1937)

De *24 Pièces de fantaisie*

Hymne au soleil

Naïades

Carrillon de Westminster, op. 54 núm. 6

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa.

Comentari

Majestuosa i matemàtica, l'arquitectura del *Preludi i fuga en Sol major* és característica de la producció per a orgue de Johann Sebastian Bach. Inspirat per Dietrich Buxtehude, demostrà unes cotes d'expressivitat mai abans assolides, que insuflen espiritualitat en la il·lustració musical de passatges bíblics, com a *An Wasserflüssen Babylon*. L'absoluta entrega de Bach a la tasca compositiva pot intuir-se, així mateix, a les intricades variacions de *L'art de la fuga*. Obra mestra freqüentment versionada, que teoritza les possibilitats del contrapunt sense especificar-ne l'instrument.

Evocador com pocs, capacitat per interpretar simultàniament una multiplicitat de veus amb timbres contrastants, l'orgue ha estat considerat l'instrument rei en diverses èpoques, tot presentant reminiscències a l'esplendor del Barroc. Camille Saint-Saëns sembla retre homenatge a Bach en l'especulativa *Fantasia en Mi bemoll major* del 1857, que alhora el projecta més enllà del seu temps. L'"Scherzo" d'Eugène Gigout, extret de les *Dix pièces pour orgue*, n'és un altre exemple –lluminós i prolífic en transparències, però menys impetuós que l'exercici de Saint-Saëns.

Les *24 Pièces de fantaisie* de Louis Vierne, organista que nasqué quasi invident, s'organitzen en suites de sis moviments, amb títols suggestius: l'"Hymne au soleil" s'imposa a l'oient amb una complexitat fascinant, mentre que "Naiades" delinea l'existència jocosa i fluctuant d'aquelles nimfes aquàtiques. També podrem escoltar la peça *Carillon de Westminster*, immediat èxit des de la seva estrena el 29 de novembre de 1929 a la catedral de Notre-Dame, on Vierne n'era l'organista titular.

Jacobo Zabalo, crític musical

Juan de la Rubia, orgue

Després de començar els estudis musicals amb el seu pare i Ricardo Pitarch, es formà a València, Barcelona, Berlín, Tolosa de Llenguadoc i Roma, tot aconseguint fins a cinc premis extraordinaris en diferents especialitats. Entre els seus mestres figuren Óscar Candendo, Wolfgang Seifen, Michel Bouvard i Montserrat Torrent, que va suposar un gran suport durant la seva formació. Igualment, ha rebut classes magistrals, entre d'altres, d'Olivier Latry i Ton Koopman.

És l'organista titular de la basílica de la Sagrada Família. Ha actuat als principals escenaris d'Europa, així com a l'Amèrica Llatina i a l'Àsia, amb una acollida excel·lent del públic i la crítica. Els darrers anys la seva activitat concertística ha estat incessant, tot actuant a més de vint països i escenaris, com l'Auditorio Nacional de Música de Madrid, Palau de la Música Catalana, Konzerthaus de Berlín, Gewandhaus de Leipzig, Elbphilharmonie d'Hamburg, les catedrals de Colònia i Westminster (Londres), St. Sulpice de París, Teatre Mariïnski i Philharmonia de Sant Petersburg, entre d'altres.

Ha col·laborat amb Philippe Jaroussky, amb qui va enregistrar el CD *Sacred cantatas* (Erato, 2016), disc que va ser nominat a un Premi Grammy el 2018.

Juan de la Rubia és professor a l'ESMUC i membre de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi.

Amb la col·laboració de:

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

D.L.:B 6578-2020

També et pot interessar

Cicle Estiu al Palau
Dimarts, 01.09.20 – 21 h
Sala de Concerts

Preu: 25 euros

Mercedes Gancedo, soprano
Beatriz Miralles, piano

C. Guastavino: cinc cançons
A. Ginastera: *Canción al árbol del olvido*
A. Ginastera: *Cinco canciones populares argentinas*
K. Weill: *Speak low*
E. Satie: *La diva de l'Empire*
W. Bolcom: *Amor, Song of black Max i George*
B. Britten: *Tell me the truth about love i Calypso*
F. Poulenc: *Les chemins de l'amour*